

**Uchwała nr XXVIII/257/12
Rady Miejskiej w Międzyzdrojach
z dnia 28.08.2012 r.**

w sprawie skargi na nierówne traktowanie podmiotów gospodarczych

Na podstawie art. 229 pkt 3 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks administracyjny (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, zm. Dz. U. z 2001 r. Nr 49, poz. 509, z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169, poz. 1387, z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660, z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524, Nr 64, poz. 565, z 2008 r., Nr 229, poz. 1539, z 2009 r., Nr.195, poz. 1501, Nr 216, poz.1676, z 2010 nr 40, poz. 230, nr 254 poz. 1700, nr 167, poz.1131, nr 182, poz.1228 z 2011 nr 6, poz.18, nr 34 poz.173, nr 106, poz.622, nr 186, poz. 1100), Rada Miejska:

§ 1. Uznaje skargę Pana Jacka Jachimka z dnia 18 czerwca 2012 r. na nierówne traktowanie podmiotów gospodarczych za bezzasadną.

§ 2. Wykonanie uchwały powierza się Burmistrzowi Międzyzdrojów.

§ 3. Uchwała wchodzi w życie z dniem podjęcia.

**PRZEWODNICZĄCY
RADY MIEJSKIEJ
Jan Magda**

UZASADNIENIE

Komisja Rewizyjna Rady Miejskiej w Międzyzdrojach rozpatrywała skargę p. Jacka Jachimka na trzech posiedzeniach w dniach 4., 18., 30. lipca 2012 r. z powodu oczekiwania na opinie prawne dotyczące trudnych zagadnień: opłaty targowej, opłat z tytułu prowadzenia działalności rozrywkowej, usługowej, handlowej, gastronomicznej, ogródków gastronomicznych, miejsc przed punktami do celów promocyjno-handlowych.

W trakcie rozpatrywania skargi informacji udzielali: p. Edyta Konarzewska- Kierownik Referatu Gospodarki Nieruchomościami i Rolnictwa, p. Teresa Wróbel- Insp. ds. Drogownictwa i Terenów Zielonych, p. Marzena Paluch- Insp. ds. Działalności Gospodarczej, p. Henryk Nogala- Sekretarz Miasta, p. Eleni Zacharopulu- Inkasent Poboru Opłaty Targowej. W jednym posiedzeniu Komisji uczestniczył skarżący, p. Jacek Jachimek.

Według pana Jachimka, prowadzącego działalność gospodarczą wraz z żoną Iwoną Jachimek w Międzyzdrojach, dzierżawcy terenu nie są jednakowo traktowani pod względem naliczania opłaty targowej.

Komisja Rewizyjna przeanalizowała każdy zarzut w skardze i zajęła następujące stanowisko:

1. Zarzut dotyczący 70 punktów handlowych usytuowanych przy ul. Boh. Warszawy (między molo a Feniksem) jest niezasadny, gdyż funkcjonują one na podstawie zawartych umów dzierżaw dla całego zajmowanego terenu, łącznie z wystawkami, w których są zobowiązani dzierżawcy do płacenia podatku od nieruchomości i w myśl art.15 i 16 ustawy Podatki i opłaty lokalne (Dz. U. z 2010, Nr 95, poz.613 ze zm.) zwalnia się te podmioty od opłaty targowej. Zapis w Uchwale Rady Miejskiej o opłacie targowej w § 5 pkt c) nie ma zastosowania do tych punktów handlowych, ponieważ tę kwestię reguluje nadrzędny przepis – wyżej wymieniona ustawa o podatkach i opłatach lokalnych.
2. Zarzut dotyczący opłat za działalność typu wesołe miasteczko, plac zabaw przy korcie tenisowym WDW, automaty do gry jest niezasadny. Prowadzenie działalności rozrywkowej nie podlega opłacie targowej, ponieważ nie dokonuje się tam sprzedaży, lecz świadczy

wyłącznie usługi. Jedynie zawieranie umów sprzedaży w rozumieniu art. 535 Kodeksu cywilnego i czynności zmierzającej do jej zawarcie nakładają na podmioty wykonujące te czynności obowiązek uiszczania opłaty targowej.

Uchwała Rady Miejskiej nie może być sprzeczna z ustawą o podatkach i opłatach lokalnych, dlatego nie zajmuje się działalnością usługową. Ponadto automaty do gry podlegają oddzielnemu podatkowi od gier, o którym mowa w art. 71 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2009 r., Nr 201, poz. 1540 ze zm.), która odnosi się do gier na automatach (art. 1 ww. ustawy).

Namiat ustawiony na terenie „Feniksa” podlega opłacie targowej.

3. Zarzut dotyczący ustalanej powierzchni, za którą należy uiścić opłatę targową jest częściowo zasadny. Otóż inkasentka opłaty targowej niewłaściwie interpretowała (w ślad za interpretacją urzędnika) zapis § 12 i 13 pkt 2 w Uchwale w tabelach: „przy sprzedaży ze stoiska z pokryciem za każdy m² zajętej powierzchni”, nie pobierając opłaty targowej za powierzchnie będące przejściami, kącikami socjalnymi, magazynami itp. Natomiast § 12 i 13 Uchwały Rady Miejskiej z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie opłaty targowej stanowi wprost, iż przedmiotem opodatkowania jest powierzchnia faktycznie zajęta na potrzeby prowadzenia handlu. Tak więc cała przestrzeń zajęta przez namiot czy kontener, powinna podlegać opłacie targowej. Zasada odliczania w/w przestrzeni była stosowana jednakowo wobec wszystkich podmiotów handlujących, także wobec żony skarżącego, pani Iwony Jachimek, prowadzącej działalność gospodarczą na terenie byłej „Pomeranii” oraz w sezonie letnim 2011 na terenie „Polonii”.

Odnosnie punktu gastronomicznego zlokalizowanego przy FWP „Posejdon”, tzw. Naleśnik, podmiot prowadzący tę gastronomię słusznie płacił opłatę targową od baru, na którym znajdowała się kasa fiskalna, gdyż uzasadnione jest stanowiskiem orzecznictwa pobieranie opłaty targowej od sprzedaży produktów gastronomicznych.

Natomiast w sprawie opłaty za zajmowany cały teren z ławkami, lodówkami, parasolami, tzn. ogródek gastronomiczny, Komisja Rewizyjna nie może zająć jednoznacznego stanowiska, ponieważ należy wyjaśnić, iż zgodnie z uchwałą Regionalnej Izby Obrachunkowej z dnia 19 lipca 2011 r., 107/11 „uzależnianie opłaty targowej nie od dokonywania sprzedaży, a od zajętej powierzchni przez sprzedającego lub liczby sztuk wystawionych do sprzedaży narusza przepisy art. 15 ust. 1 ustawy”. Powyższe oznacza, że nie sposób jednoznacznie zająć stanowiska, czy przynależny ogródek gastronomiczny podlega także opłacie targowej. Jeżeli bowiem na terenie ogródka nabywcy jedynie konsumują nabyty towar, a nie jest dokonywana sprzedaż (nie jest przedstawiona oferta produktów, cennik, nie jest dokonywana zapłata ceny, nie następuje wydanie towaru przy stoliku) – nie jest uzasadnione pobieranie opłaty targowej.

W naszej Gminie, z informacji urzędnika oraz inkasenta opłaty targowej wynika, iż w roku 2011 przyjęto zasadę niepobierania opłaty targowej za ogródki gastronomiczne.

Odpowiadając na pytanie skarżącego dotyczące punktów oddanych przez miasto bezprzetargowo, np. w lutym na plaży, Komisja Rewizyjna odpowiada, iż w każdej z umów dzierżawy na te punkty zawarto klauzulę, że dzierżawca poza czynszem ponosi koszty opłat za usługi komunalne oraz inne opłaty związane z dzierżawionym gruntem, w tym podatek od nieruchomości i na tej podstawie, zgodnie z art. 16 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych, jest zwolniony z opłaty targowej.

Sugestia skarżącego dotycząca kontroli wszystkich punktów handlowych w sezonie letnim przez komisję ds. handlu została wdrożona w życie przez Pana Burmistrza, a efekty jej pracy zostaną przedstawione Radzie Miejskiej.

Konkludując, Komisja Rewizyjna rekomenduje Radzie Miejskiej przyjęcie wyszczególnione w skardze zarzuty dotyczące nierównego traktowania podmiotów gospodarczych jako niezasadne.

Jednocześnie Komisja Rewizyjna wnosi do Burmistrza o pilne zweryfikowanie Uchwały Nr V/40/11 Rady Miejskiej w Międzyzdrojach z dnia 27 stycznia 2011 r. w sprawie opłaty targowej, dostosowując ją do aktualnego orzecznictwa sądów administracyjnych i warunków naszej Gminy.

